

4 Ze života v obci

Bruslaři
Letošní mrazy
přály bruslařům

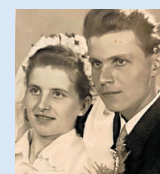
8 Dění v obci

Restaurování
Kapli v Zámřských
ozdobí nové sošky

10 Zámřšané

Společný život
Slaví diamantovou
a platinovou svatbu

S jarem přicházejí do Zámřsk snad i lepší zítřky

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Alžběta
Šimáčková**
místostarostka
obce Zámřsky

Vážení a milí spoluobčané, doba covidová stále trvá, ale její síla snad pomalu slábne. Pevně doufám a přeji si, aby se situace pomalu zlepšila a právě přicházející jaro bylo příslibem lepších zítřků. Obezřetnost je však stále na místě, stále platí spoustu omezení, ať už pro nás, nebo děti. Myslím si, že nejdůležitější je používat selský rozum, tedy pokud se budete cítit nachlazení, nebo budete vědět, že jste se potkali s rizikovým kontaktem, omezte svůj pohyb ve větších kolektivech. Víím, že spousta z vás už covid prodělala, možná s příznaky, nebo i bez příznaků. Ale pokud jste opravdu nepotkali, nebo neznáte člověka, který měl střední, až těžký průběh chápu, že jste skeptičtí a všechny ty omezení vás štve. Já denně v práci zažívám pocit bezraděje při péči o tyto pacienty. Pracujeme ve zdravotnictví, ve kterém jsme nikdy takto nepracovali. Proto si nepřejí nic víc, než abychom byli zdraví a měli dostupnou veškerou zdravotnickou péči tak, jak to bylo před covidem, přeji nám, aby děti chodili do škol a život se vrátil do normálu. Doufám, že se potkáme na dětském hřišti, kde by měly začít práce, situaci nám trochu komplikuje déšť. Snad se počasí umoudří a práce začnou. Začínáme pomalu sázet rostlinky Skalníku na břehy chodníku přes Hať, chceme, aby tato plocha byla bezúdržbová. Nově jsou přidány dvě lampy na začátku a konci nového chodníku. Máme v plánu nově osadit plochu u křiže naproti Zábranského. Přejeme vám krásně prožité jarní dny.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

Úvodník

Milí Zámřštáci, vítám vás u dalšího vydání zpravodaje. Tentokrát je tak trochu v jiném hávu. Po letech skvělé práce nás jako grafik opouští Šmuky. Stál u zrodu zpravodaje, vdechl mu podobu, za kterou se nemusíme stydět a můžeme se chlubit široko daleko. Samozřejmě, že je důležitý obsah, ale první pohled vás musí zaujmout. Neméně důležitý je vzhled a forma, kterou tomu dal Šmuky, bylo to takové jeho dítě, které se nechal osamostatnit. Se Zámřštákem strávil 7 let, 25 čísel. Jeden by nevěřil, jak ten čas letí. Za sebe bych chtěla Šmukymu moc poděkovat za trpělivost, ochotu a hlavně za jeho kreativitu, protože bez toho by to nešlo. Ale jak to tak chodí, musíme si poradit i bez Šmukyho a tohoto nelehkého úkolu se ujala Liba Mátlová, ostřílená grafička. Za sebe se pokusím všechny více uhanět a články dodávat včas, ať má s námi co nejméně starostí.

Jaro se pere o svou vládu se zimou. Po páru pěkných, téměř až letních dnů, tu máme zase zimu, sníh, nebo déšť. V dubnu je opravdu aprílové počasí, prý jako by to řídila naše vláda. Ale když už vyleze sluníčko, začíná mít sílu, tak nezoufejme, bude líp. Koronavirová opatření se začínají uvolňovat, 12. dubna nastupuje do škol první stupeň ve střídavém režimu. Děti se sice musejí 2x týdně testovat a sedět ve škole v respirátorech nebo rouškách, ale hurá, všem nám škola chybí. Otvírají se některé obchody s dětským oblečením, obuví a papírnictví. Blýská se nám na lepší časy a snad už i ostatní děti půjdou do škol a pomalu se vše začne vracet do normálu. Za redakci Helena Vozáková

Ze života farnosti

Vážení občané Zámorsk, milí farníci, letošní jaro je ve znamení aprílového počasí, ve Svätém týdnu jsme měli některé dny skoro letní, druhý týden doby velikonoční sněží a sněží. Na sváteční bohoslužby během Velikonoc bylo letos obtížné se do farního kostela dostat. Děkuji všem, kdo vydrželi a jezdili na nedělní odpolední adorace s podáváním svätého přijímání. Ty, kdo autem nejezdí, prosím, vydržte u přenosů TV Noe a na internetu. Využijte nabídku bohoslužeb ve všední dny, od května budou v kapli svätého Václava bohoslužby v pátek večer od 18:30 hodin. Pokračuje příležitost návštěvy otevřeného farního kostela k adoraci i každé nedělní odpoledne od 14 do 15:30 hod. Na radnici do Kladerub děkuji za velkou vstřícnost díky které máme dvakrát týdně zajištěný přenos bohoslužby z kostela sv. Cyrila a Metoděje na Youtube a náš web kelc.farnost.cz.

V kaplích a kostelích farnosti budou možné májové pobožnosti, protože se kaple Panny Marie Svatohostýnské opravuje, budou všechny u svätého Václava. Vzhledem k malé možnosti pro setkávání dětí a pro jejich ochranu jsme v době pandemie odložili přípravu prvopřijímajících dětí na podzim letošního roku. To by měli začít přípravu jak letošní třetáci,

tak i ti, kdo do třetí třídy nastoupí po velkých letních prázdninách. Děkuji všem dotčeným rodinám za pochopení, věřím, že dětem prodloužení přípravy víc prospěje než je zarmoutí delší čekání.

K roku 2021 se pojí několik výročí: oslavíme 1100 let od mučednické

smrti sv. Ludmily. První české národní svätici je v naší farnosti zasvěcena kaple v Babicích, postavená v roce 1971. Na podzim si připomeneme 50 let od jejího postavení a k tomuto výročí se podařilo opravit fasádu a natřít venkovní konstrukce i střechu. Svätění babické kaple bylo možné až po listopadu 1989, otec František Král tehdy slavnost připravil na 20. 9. 1992 a Mons. Jan Graubner ji vykonal den před svým jmenováním olomouckým arcibiskupem. Padesát let od postavení a požehnání kaple Panny Marie v Němeticích pak oslavíme v neděli 18. července.

S novým rokem se farnost pustila do už pět let připravovaného projektu sociálního bydlení. Prvním plánovaným krokem oprav Lidového domu je přivedení a zapojení sítí vodovodu, kanalizace, elektřiny a plynu. Na začátku dubna byla odlita podlaha přízemí. Na některý z dubnových víkendů plánujeme „Den návštěv na stavbě“, aby všichni, kdo budou na vybudování bydlení a kavárny spojené s opravou Lidáku přispívat, mohli vidět výchozí situaci při zahájení prací.

Všem v Zámorskách do pokračující velikonoční doby přeji vytrvalost a trpělivost při snášení omezení, které působí stále probíhající pandemie, a radostnou nadějí na brzká setkání i ve větším společenství.

o. Jan Bleša, farář

Milí přátelé, velmi rád vzpomínám na Vaši farnost, která je velkou rodinou s výborným pastýřem. Covidová opatření nás sice všechny nějak omezovaly a zatím ještě omezují, mnozí i hodně vytrpěli, řada z nás odešla i na věčnost. Nemá asi příliš velký význam trápit se nad tím, kdo za to může a proč... Pro nás věřící se nabízí smysluplný pohled z jiného úhlu. V listu Římanům píše sv. Pavel, a pro nás je to slovem Božím: „Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“ (Řím 8,28) Tento citát jsem měl před 37 lety na svých primičních obrázcích a slovo

„všechno“ tam bylo napsáno velkými písmeny, aby se nanačilo, že se tam vejde opravdu všechno, i to, co nás v životě může velmi překvapit a potrápiti. Aby se však tento veliký Boží příslib mohl naplnit, očekává se od nás, že naplníme ten předpoklad, totiž že budeme milovat Boha, a to tak, jak to potvrdil sám Ježíš – celým srdcem, celou duší, celou svou myslí i celou svou silou – a bližního jako sami sebe. Kéž se to nám všem stále lépe daří.

Mons. Mgr. Antonín Basler
pomocný biskup,
generální vikář, kancléř

Ze zastupitelstva

Usnesení č. 1/2021 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský konaného dne 3. 3. 2021 na obecním úřadě v Zámrských

Zastupitelstvo obce projednalo:

1. Chodník podél státní silnice SIII/4396.
2. Suchý poldr – informace k podané námitce na MMR ČR.
3. Realizaci dětských prvků na hřišti.
4. Odkup pozemků pod biologickým rybníkem.
5. Veřejně prospěšné práce 2021.
6. Renovaci kapličky Panny Marie Hostýnské a Kříže u Unarového.

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

1. Námitku k aktualizaci č.4 Politiky územního plánování rozvoje České republiky a stavby budoucí přehrady.
2. Postup při realizaci dětských prvků na dětském hřišti u kaple a na hřišti.
3. Postup při podávání žádosti o vydání rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků na MěÚ Hranice, jež se týká rozdělení pozemků pod biologickým rybníkem.
4. Podání žádosti na Veřejně prospěšné práce na Úřad práce ČR.
5. Postup při renovaci kapličky Panny Marie Hostýnské a kříže u Unarového.

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Ověřovatele zápisu Ing. Vozáka Václava a Kubešu Pavla.
hlasování: pro 7 hlasů
2. Program schůze v plném znění.
hlasování: pro 7 hlasů
3. Prověření možností a následné podání žádosti na Olomoucký kraj o bezúplatném převedení či odkupu dotčených pozemků týkajících se budoucího chodníku podél silnice SIII/4396.
hlasování: pro 7 hlasů

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce: Šimáčková Alžběta

Úřední hodiny

Obecní úřad Zámrský oznamuje občanům, že omezuje dle nařízení vlády úřední hodiny a to následovně:

**Po, St: 10:00-11:30
15:30-17:00**

Tato změna platí od data zveřejnění a až do odvolání dle nařízení vlády a epidemiologické situace.

Žádáme občany, aby přednostně využívali pro vyřízení svých záležitostí elektronickou a telefonickou komunikaci prostřednictvím e-mailu nebo telefonu:

**podatelna@zamrsky.cz
telefonní číslo: 581 623 536**

O dalších změnách budete včas informováni prostřednictvím obecního rozhlasu a uveřejněním na úředních deskách obce.

Děkujeme za pochopení

Poplatky v roce 2021

● Komunální odpad

Odvoz komunálního odpadu – systém vyvážení zůstává stejný, ceny zůstávají stejné jako v loňském roce

- Fyzická osoba s trvalým pobytem 400 Kč
- Dítě do 15 let včetně 250 Kč
- Chata, chalupa nebo trvale neobydlená nemovitost roční poplatek 400 Kč

● Poplatek ze psa

- 1 pes 100 Kč
- 2. pes a další 200 Kč

● Poplatek za stočné

Poplatek je stanoven z množství odebrané vody za minulý rok – počty odebraných m³ za nemovitost obecnímu úřadu poskytuje VaK a.s. Vsetín

Poplatek za stočné na 10,-Kč za 1 m³ odebrané vody

V případě neexistujícího připojení na vodovodní řád, odběr vody je z vlastních zdrojů, dále v případě velmi nízkého odběru, je výpočet prováděn v souladu s vyhláškou č. 120/2011 sb. příloha č. 12., kde směrným číslem je 35m³ na osobu. V případě rekreačních objektů bude vybírána pevná částka za jeden objekt 350 Kč. Splatnost všech poplatků je do 30. 9. 2021. Občané mohou provést úhradu převodem na účet, popřípadě uhradit hotově do pokladny obce v úředních hodinách tj. v pondělí a ve středu od 10:00 – 11:30 a od 15:30 – 17:00 nebo po telefonické dohodě a to od května 2021.

Kontakty: e-mail : podatelna@zamrsky.cz, tel.: 581 623 536

Údaje pro platbu na bankovní účet:

č.ú. : 21620831/0100 specifický symbol: 1340 konstantní symbol: 0008

Variabilním symbolem je číslo popisné nebo evidenční vašeho domu či chaty.

Upozornění!!!! Důrazně žádáme občany o dodržení termínu splatnosti. Na pozdější úhrady nebude brán zřetel!!!

Ze života v obci

Letošní mrazivé teploty přály bruslařům

Přestože letošní rok zatím nepřeje společenským akcím, v přírodě je tomu jinak. Sněhová nadílka a mrazivé teploty přímo vybízely k zimním radovánkám, a proto se naše skupinka nadšených ledařů rozhodla znovu zkusit štěstí a vrhla se na letos již druhou ledovou plochu.

První vrstva se pomalu začala rýsovat již 7. února a o dva dny později se na víceúčelovém hřišti objevili první odvážlivci. Jelikož děti nemohly chodit do školy, hned toho využily a po konci online vyučování si zašly zabruslit.

Největší nápor však kluziště zažívalo odpoledne. Díky brankám, které někteří ochotně půjčili na hřiště, se zde každý den konaly hoke-

jové zápasy plné emocí, do kterých se zapojovali malí špuntí i dospělí chlapi. Prostor si zde ale našli i úplní začátečníci či rekreační bruslaři.

Jelikož se nemůžeme setkávat v hospodách ani nikde jinde, stalo se kluziště centrem společenského dění. Na kus řeči si sem zašli dokonce i nebruslaři. Díky příznivým podmínkám se mohla skoro každý večer nastříkat nová vrstva, a tak byl led každé ráno jako sklenička.

Přesto není zima nekončnou a tak po skoro deseti dnech led začal pomalu odtávat. Poslední nadšenci se na hřišti objevili 17. února, ale to už z ledu zbyla jen ledová tříšť.

Katka Vozáková

Blahopřejeme jubilantům

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

KVĚTEN

Jaroslava Šenková 83 let
Julija Harhajová 82 let
Ludmila Jiříčková 75 let

* * *

ČERVEN

Milada Šindlerová 90 let
Zdeňka Hašová 70 let

* * *

ČERVENEC

Antonín Mašlaň 86 let
Zdeňka Hašová 55 let

**Všem jubilantům
gratulujeme a přejeme
spoustu sil a zdraví
do dalších let**

Klapotání 2021 nezastavila ani pandemie

I přes to, že se nás sešlo jen 16, tak jsme si to všichni užili dvojnásobně, jelikož nás minulý rok vládní opatření nepustila klapotat. Počasí nám moc nepřálo, ale díky nové cestě jsme neměli celé boty od bláta, dokonce jeden den padaly i kroupy.

Jsmo rádi, že se tradice stále dodržuje a doufáme, že se to v příštích letech nezmění. Nakonec bych chtěl poděkovat všem, co nám přispěli i přes pandemická opatření, jsme si odnesli krásnou výslužku.
Pán Vojta Vozák

Ženy v akci ze Zámorsk opět zase v akci

Nedávno nám Ženy v akci od nás ze Zámorsk zpřijemnilo Velikonoční dny. Připravili nám krásnou jarní stezku po naší vesnici.

Začali jsme na našem hřišti malovaným velikonočních kraslic, každý dle své fantazie. Po vyplnění

kartičky se jménem a křížovkou jsme vyrazili. Po stužkách jsme vyšli k našemu lesu. Každé stanoviště mělo svůj úkol. Od určování názve květu až po zvířátka které se na jaře probouzí a které jsme poslouchali pomocí QR kódu.

Vždy jsme si museli daný výsledek zapsat do křížovky, kterou jsme měli na papírku se jménem. Samozřejmě po úspěšném vyplněním tajenky, jsme dostali sladkou odměnu.

Vše jsme zakončili nedělním táborákem u oblíbené

myslivecké chaty Doubek u nás v lese.

V této době covidové je to velké příjemné zpestření. Samozřejmě vše probíhalo s rozestupy. Opět velké díky této naší malé organizaci.

Ilustrační foto
Gabriela Kubešová

Na jarní stezce si děti procvičily mozkové závitky

...Hola, hola, jarní stezka volá, a proto pošlete své dětičky, ať protáhnou si kostičky.....tak takhle zněla výzva pro všechny zámorské děti, ale i dospělé, aby strávili příjemnou chvíli venku na čerstvém vzduchu a cestou si vyplnili pár úkolů.

I protentokrát se hřiště stalo základnou celé této akce, kde nám vyrostl „kraslicovník“, na nějž mohly děti pověsit své ručně malované nebo zdobené laminované vajíčko.

Na procvičení mozkových závitů zde bylo nainstalováno dřevěné pexeso s obrázky zvířecích mláďat, které k jaru prostě neodmysli-

telně patří. V dalším kroku byly připraveny hrací karty, se kterými se již mohly vydat na trasu až k myslivecké chatě Doubek, kde byl připraven speciální úkol, a to, v podobě QR kódů se zvuky zvířat, který se ale bohužel neobešel bez technických chyb.

I přesto si však myslím, že akce naprosto splnila všechna očekávání a účast na návštěvní listině v cílové trase byla hojná.

Určitě k tomu přispělo i počasí, které bylo před Velikonočními více než báječné.

**Za Ženy v akci
Lenka Kubešová**

Z pera rodáka

Globální běženci a migranti byli, jsou,

Existují genetické příklady křížení Čechů a Asiatů u dnešních Zámřšťáků?

Kořeny xenofobie (nesnášenlivosti cizinců)

Jsem si plně vědom, že v povědomí mnoha lidí, migrace / emigrace a ekvivalentní pojmy mají negativní konotaci. Hodně jsem o tom přemýšlel z mnoha úhlů, včetně osobní zkušenosti. Dospěl jsem k názoru, že negativní postoj k lidem, kteří se přemisťují do jiných zemí a oblastí ve větších počtech, má asi hlavní spojení z „prvotním pudem obrany“ rodiny, příbuzných a blízkých, proti těm, kteří k nám nepatří a v minulosti často přišli vraždit a plundrovat, aby rozšířili životní prostor a přírodní bohatství pro svoje lidi.

Dnes náš přístup k lidem, kteří pocházejí od jinud, je rozličný a záleží na mnoha proměnných. Mezi nimi jsou například pověsti určité skupiny lidí, s níž nemáme žádné, a nebo máme jen velice malé osobní zkušenosti. K ilustraci mohu přidat co jsem se dozvěděl při tříletém pobytu v Africe (Botswana). Tato tradiční společnost měla vyspělý systém práva. Například, když někdo ukradl krávu z pasivy, nebo někoho napadl, tak se sešel lidový soud (khotla), kde měli všichni dospělí volební hlas. Mírnější přestupy byly trestány výpraskem holí, ale závažné přestupky byly trestány vyhnáním z oblasti kterou tato „vesnice“ okupovala, což v praxi znamenalo trest smrti. Okolní kmeny věděly dobře, že jediným důvodem proč se „cizinec“ nachází na jejich území je, že spáchal kriminální čin a tak přivandrovalce zabili, aby ochránili vlastní lidi. Dnes, kromě prvotního pudu, je náš přístup k cizím lidem ovlivněn rasovými, náboženskými a kulturními rozdíly. Jedním z důležitějších prvků je jazyková příbuznost či nepřibuznost. Je samozřejmé, že jazykový rozdíl Čecha a Poláka či Ukrajince sice existuje, ale příbuznost těchto jazyků umožňuje určitou komunikaci a navodí více přátelskou atmosféru, tím že určitá slova jsou jako „naše“. Naproti

Čingischán

Čankajšek

tomu při styku s Vietnamcem, Pákistáncem, či Afričanem zažíváme nepřekonatelnou bariéru, která trvá od té doby, než se imigrant naučí alespoň částečně náš jazyk. Do té doby se chováme k těmto „cizím“ lidem podle našich předsudků, které nemusí mít nic společného z individuální realitou. Například za 2. světové války a těsně po ní, všichni Němci byli nenáviděni jako úhlavní nepřátelé českého národa a Rusové byli vítáni jako osvoboditelé. Tento zjednodušený pohled se ale poměrně rychle obrátil, díky rychlému ekonomickému vývoji v Západním Německu a na druhé straně díky negativním zkušenostem, se sovětským systémem v 50. a 60. letech. Pamatuji se, že postupně Němci začali být většinou Čechů respektováni a Rusové se přesunuli, hlavně po 68. roku, do skupiny nesnášených.

Je dobré si uvědomit, že existuje u

nás všech něco, co můžeme označit jako „prvotní instinkt“, za který se není třeba stydět, ale je třeba ho přehodnotit z dnešního pohledu. Tento instinkt měl kdysi hodnotu v tom, že napomáhal „místním“ přežít tlak „okolních“ skupin.

Zjednodušeně se dá tento instinkt ilustrovat třeba jako instinkt srnky která utíká před člověkem, pokud se srnka ovšem nenaučila, že určitá blízkost člověka ji neohrožuje. A tak je to i s námi lidmi. Jsme ostražití, jelikož máme o sebe strach, a dogmaticky se bráníme styku s cizinci, aniž bychom dali interakci možnost nás naučit, že ten cizí člověk možná není nebezpečný, ale může nám být i přínosem. Omezený, lokální přesun lidí existoval od pradávna, a určité přesuny byly přijatelné, například když se někdo přivdal nebo přiženil, a místní znali jednoho z páru. Přesun celého páru na vesnicích byl méně častý, ale je a bude častější kvůli ekonomické mobilitě. I tito přistěhovalci jsou většinou dnes lehce přijati, zejména když jsou stejné rasy a mluví stejným jazykem, i když možná s jiným dialektem. Moje máma například pocházela z Lhoty u Kelče a do Zámřsk se dostala tím, že rodiče ji poslali v poměrně raném věku na službu k příbuzným (Mašláňům). V Zámřskách potom potkala svého budoucího manžela.

Z pera rodáka

a v budoucnu budou asi početnější

Takového přijetí se nedostalo všem, kteří se najednou ocitli mezi Čechy, a nejenom nevypadali jako ostatní, dlouho nerozuměli a nemluvili, jinak se chovali a měli jiné zvyky, kterým starousedlíci nerozuměli. Tyto pocity si je nutno přiznat, raději než je zapírat, či omlouvat ze strachu abychom nebyli označeni jako rasisti či xenofobové.

Stopy asijských genů v dnešních Zámorskách? No to snad ne

Moje zkušenost s důkazy mého původu někde jinde než měla většina těch, mezi kterými jsem vyrůstal, je velmi osobní, jak vyplývá z následujícího odstavce. Když jsem byl malé dítě, lidé často komentovali obdivně moje černé oči a černé rovné havraní vlasy a já jsem to vnímal velmi pozitivně. Jako výrostek při cestách do škol vlakem (Lipník, Kroměříž a Brno), jsem často z poznámek o mém vzhledu vycítil, že lidé ve mně viděli vzhledově něco trochu jiného, než na co byli v průměru zvyklí. Přesto, že tyto komentáře na můj vzhled nebyly urážlivé, spíš naopak, vrátilo mně v hlavě proč ta pozornost. Na Kroměřížské střední škole vzala tato zkušenost trochu jinou polohu, když jeden spolužák, který mně z nějakého důvodu neměl rád, snažil se mi „připíchnout“ přezdívku „Čankajšek“. Jméno Čankajšek bylo velmi dobře známé v poválečném Československu, jelikož v roce 1946 obdržel v Československu Řád bílého lva (spolu s Koněvem, Benešem a Svobodou), než následně upadl v nemilost po tom, co se komunisté dostali v roce 1948 k moci. Čankajšek byl ve stejné době poražen Mao Ce-tungem a vytlačen z Číny na ostrov Tchaj-wan. Tato odchylka k Číně chce jenom čtenáře zavést do mého myšlení, ke kterému jsem byl ve věku přibližně 16 let (foto dole). Přemýšlel jsem, proč si ten nejmenovaný spolužák původem z Brna vybral pro mne zrovna přezdívku Čankajšek. Časem mi došlo, že to asi bylo z důvodu, že tvar mých očí mu, a nejen jemu připomínal asijské oči. No, a na komentáře náhodných lidí ve vlaku k mým havraním černým vlasům a uhrančivým černým očím jsem byl zvyklý, ale ta přezdívka (která se mimo jiné neujala), mne při-

vedla k detailní prohlídce svého obličej a musel jsem připustit, že tvar mých očí, více v té době než teď, velmi připomínal asijské oči.

Tahle osobní zkušenost mne už tehdy přinutila k přemýšlení, jak se to mohlo stát, že se ve mně zjevně vynořily tyto obličejové rysy, které nebyly ani u rodičů a ani u mých sourozenců. V této souvislosti bylo zajímavé dozvědět se, že děda z máminy strany údajně pocházel někde z jižní Evropy. Detaily o jeho původu nevím a už se je nikdy nedozvím, jestli se dostal tento vzhledový rys ke mně přes něho. Bylo to přes dědu, s kterým jsem měl společné i vlasy, anebo přes nějakého jiného předka, možná za doby invaze Čingischána a jeho následovníků? Mongolská armáda dobyla kolem roku 1240 téměř celý tehdy známý svět, včetně Moravy. Mongolové po sjednocení kmenů Čingischánem, pod vedením následníka Ůgedeje ohrozili nejen tehdejší mocné čínské dynastie, ale ve 12. století dobyli i Ukrajinu a dorazili na Moravu (<https://www.stoplusjednicka.cz/stret-s-krutymi-barbary-kerak-mongolove-vpadli-na-moravu>).

Dopad budoucí migrace bude jednou všude, i v ČR

Proč tato diskuze? Původně jsem chtěl mluvit o současných mnoha pracovních a imigračních příležitostech v Kanadě, a jak je Kanada otevřená imigrantům. Jak jim vychází vstříc, protože za 1. lidi potřebuje a za 2. protože se Kanada stala modelem multi-rasové a multi-náboženské tolerantní společnosti. Možná v budoucnosti, bude-li zájem, mohu na téma Kanadské rasové, náboženské a jazykové tolerance, a současných pracovních příležitostech

něco více napsat. Než bych na toto téma psal, rád bych upozornil, že náhled na migraci národů a ras ve světě se v budoucnosti bude rapidně měnit. Podle mého názoru je jedním důvodem rychlost výměny informací (internet) a za druhé rozšíření znalostí angličtiny v mnoha zemích na světě. Angličtina přebrala funkci Esperanta, které kdysi aspirovalo na jazyk světové komunikace. Esperanto zaniklo díky tomu, že to byl umělý jazyk, kterým nikdo nemluvil. Svět je objektivně v pohybu a už není pravdou, co bývalo, když nejlepší pracovní a životní příležitosti byly k dispozici přímo v místě narození nebo v okolí. V historii byly mnohé vlny migrace, kdy příslušníci určitých národů či etnik utíkali od národnostní, rasové či náboženské represe. Detaily těchto migrací jsou mimo rozsah tohoto článku, ale můžeme říct, že se důvody emigrace prolínaly. Z hlediska mezinárodního práva se mluví o uprchlících s právem na mezinárodní ochranu po zažádání azylu v jiné zemi, ale kromě toho existují ekonomičtí a sociální migranti emigrují z vlastních pohnutek a ne nezbytně kvůli iminentnímu ohrožení.

V minulosti byli tito „utečenci“ a migranti na pospas netolerantnosti či charitě obyvatel oblasti a zemi, kterými procházeli. Velké emigrační vlny přinesly občanské a náboženské války Evropy 16. a 17. století. Z pohledu obyvatel českých zemí je z této doby významná emigrace českých husitských protestantů, kteří odmítli dominanci katolicismu. Ve světovém pohledu, je to ale taky útek Židů ze Španělska, a Huguenotů (Francouzských protestantských následovníků teologa Calvina). V tomto smyslu můžeme vzpomenout ekonomickou migraci do Nového Světa z Evropy za světové ekonomické krize 30. let, a poválečné migrace ze zemí Sovětského bloku. Takže, mohl bych tento příspěvek uzavřít tím, že jsem možná přivezl Čingischánovy oči do Kanady, jak je zjevné i z fotky vnučky Cally (na snímku nahoře).

Děkuji za přečtení, a byl bych rád, kdyby se někdo ozval. Opatrujte se.

Váš rodák, Arnošt

Restaurování soch z kaple v Zámrskách restaurátory MgA. Petrem Lacinou a MgA. Vendulou Vítovou

Restaurováním prošly tři sochy: dvě sádrové sochy – Panna Marie Lurdská a Ježíš Kristus – a jedna polychromovaná (nabarvená) dřevorezba ukřižovaného Krista.

Sochy byly očištěny, zpevněny a barevně vyretušovány. Chybějící části byly doplněny. Sochy jsou nyní uloženy na Obecním úřadě a budou osazeny po opravě kaple.

Sádrová socha Panny Marie Svatohostýnské byla náročně demontována po jednotlivých segmentech ze zdi kaple. Poté byla převezena do ateliéru, kde budou probíhat kompletní restaurátorské práce.

Fotografie vždy nahoře stav před restaurováním, dole stav po restaurování.

V nouzi poznáš přítele. Covid nezastavil pomoc druhým

Už několik let jsme viděli, že bazén, který jsme i s domem koupili, už po těch letech přece jenom volá po výměně. Navíc nám několikrát do bazénu spadla srnka, a protože to vždycky bylo v noci, měli jsme o zábavu postaráno.

Během let jsme se pokoušeli bazén nějak zabezpečit, ale moc to nefungovalo. Rozhodli jsme se, že si pořídíme zastřešení, ale dávat zastřešení na starý bazén, to je jako dávat novou záplatu na starý kabát.

Každý rok jsme výměnu

odkládali, ale letos jsme se definitivně rozhodli, že do toho přece jenom půjdeme.

Myslím, že nikdo z nás si nedokázal představit, do čeho jsme se to vlastně pustili. Nejenom, že se kolem domu najednou objevily takové stroje jako je bagr, domíchávač nebo dokonce i jeřáb, ale také i spousta bláta, nepořádek a hromada práce a starostí. Samozřejmě k tomu nepřispěla ani současná situace s covidem, která se od začátku stavby nelepšila, spíše naopak.

V celé této situaci jsme ale

zjistili úžasnou věc. Že kolem nás jsou lidé, kteří jsou ochotní nám pomoci, ať už radou, psychickou podporou anebo i fyzickou prací. Kdykoliv jsme něco potřebovali, narazili jsme na ochotu, a to jak u místních, tak i přespolních (covid sice zastavil cestování mezi okresy, ale naštěstí nemohl zastavit možnost pomoci).

Žasli jsme nad tím, v jak krátké době jsme sehnali lidi, kteří nám pomohli. Když bylo třeba půjčit nářadí nebo nástroje, najednou to nebyl problém, stačilo se

jenom zeptat. Pracovali u nás mladí i starší.

Mladí kluci si sice před dvěma lety nepřišli s námi zacvičit, ale když nám teď v kolečkách pomáhali rozvážet hlínu po pozemku, měli fitko v praktické podobě.

Chtěli bychom tedy i touto cestou poděkovat všem, kteří jakkoliv pomohli, přetrpěli rozježděnou, blátivou cestu do lesa, podpořili, poradili....

Moc si toho vážíme.

**Vaši sousedé
z ASO zdravý život**

Jak se žije v čase covidu zdravotníkům ve FN Olomouc?

Zdravím všechny obyvatele obce Zámarský. Byl jsem požádán, abych něco napsal do vašeho zpravodaje o mé práci ve Fakultní nemocnici Olomouc.

Pracuji již 24 let na oddělení Geriatrie jako ošetřovatel a posledního půl roku pracuji na Covidovém oddělení, jak se říká v první linii. Chtěl bych se s vámi podělit o mé práci a o tom jak to chodí na takovém oddělení.

Moje pracovní doba začíná v šest hodin ráno s tím, že se musím obléci do ochranného oděvu. Je to podobné, jako byste si vlezli do igelitového pytle. Nasadím si jednorázovou čepici, respirátor, dvoje rukavice a ochranný štít a v tom jsem po celou svoji pracovní dobu. Začínáme předáváním služby. Po předávání služby jdeme na ranní úpravu. Obcházíme všechny pacienty a převlíkáme a upravujeme postele. U těch pacientů, co si nemohou udělat sami ranní hygienu, tak jim pomáháme s mytím. Po ranní hygieně následuje snídaně, kdy každý pacient má svoji zabalenu snídani v krabici se svým jménem a znázorněnou dietou, kterou má předepsanou od svého ošetřujícího lékaře. V krabici se jídlem je i pečivo. Připravíme jim také kávu a jednorázový příbor. Pak pomáháme pacientům, kteří se nemohou najíst sami. Po snídani posbíráme jídlo, zbytky a všechno co bylo u pacienta, vyhadujeme do infekčního pytle. Pak děláme úpravu kolem pacientu a chystáme je na lékařskou vizitu. Následuje splnění harmonogramu práce na daném oddělení. Při propouštění pacienta, buď domů, nebo při překladi pomáháme s transportem. Po odchodu pacienta musíme nachystat a naředit desinfekci a pečlivě umýt a vydesinfikovat jak lůžko, tak i noční stolek a vše ostatní na pokoji. Poté lůžko přichystáme na nový příjem z jiného oddělení. Během dne pomáháme sestřám doplňovat vodu do kyslíkových nádob na všech pokojích. Drtivá většina pacientů potřebuje oxygenaci buď pomocí masky, nebo kyslíkových brýlí. U každého pacienta měříme teplotu a saturaci (to je aby se změřilo, kolik mají kyslíku v krvi) a když určí lékař tak i tlak krve.

Nejnáročnější chvíle zažíváme, když se covidovému pacientovi začne náhle

zhoršovat jeho zdravotní stav. A to se stává u nás relativně často. Pacient se začne dusit a musí být rychle přeložen na posteli i s kyslíkem na specializovanější oddělení.

Pak následuje příprava na oběd, kde u dveří na oddělení přebereme obědy a ty potom v daný čas ohříváme v jednorázových krabičkách v mikrovlnkách. Po ohřátí krabičky s jednorázovými příbory roznášíme určenému pacientovi podle jeho jména a diety. Samozřejmě je dopomoc s jídelm u ležících pacientů. Po obědě děláme u pacienta úpravu.

Pak má obědovou přestávku personál. Všichni se musí prostřídat na přestávce, na kterou máme nárok, (po

čtyřech hodinách na půl hodiny, nebo po šesti hodinách na hodinu). Než odejdeme z oddělení na přestávku, tak se musíme vysvléci z ochranného oděvu na určeném místě. Všechny jednorázové ochranné pomůcky vyhodíme do infekčního pytle k tomu určeného. Potom sundáme štít z obličeje a vydesinfikujeme ho, aby byl připravený na další použití, potom si desinfikujeme ubrouskem boty a sundáme a vyhodíme rukavice, desinfikujeme si ruce a za zadní šňůrky přetáhneme směrem dopředu respirátor a potom i ochrannou čepici. Vydesinfikujeme si ruce a nasadíme si novou roušku a jdeme ven z oddělení na místo k tomu určené a tam se najíme a strávíme zbytek přestávky.

Po přestávce se zase oblečeme do ochranného oděvu, dáme si čepici, respirátor, dvoje rukavice a ochranný štít a jdeme na infekční oddělení.

Až do večere procházíme oddělení a staráme se o pacienty.

Návštěvy jsou na oddělení zakázány. Ve výjimečných případech a jen po domluvě s lékařem, je povolena návštěva maximálně dvou blízkých osob, které se mohou přijít naposledy rozloučit se svým drahým. Návštěva kněze je bohužel u pacienta povolena, samozřejmě až po svolení ošetřujícího lékaře.

Pak následuje příprava večere v obvyklém postupu. Denní služba pak ještě provede večerní úpravu kolem pacientů a připraví je na večerní lékařskou vizitu.

V šest večer potom s radostí očekáváme příchod noční směny. Noční služby bývají neméně náročné. Pak předáváme službu a jdeme se zase předepsaně vysvlíknout a osprchovat. Oblečeme si čistý pracovní oděv a odcházíme do šatny, kde se převlečeme do civilního oblečení a odcházíme domů.

Jsem rád, že jsem vám mohl přiblížit mou práci. Víte, vůbec to není jednoduché se pohybovat a pracovat v proticovidovém obleku. Mít celou pracovní dobu na hlavě čepici, respirátor a rukavice, všechno se nepříjemně lepí a zamlžuje, tečou ze mě litry potu. Po celou pracovní dobu v tom musíme vydržet, abychom se nenakazili. Jedině tak ochráníme sebe a své blízké.

Nejvíce mě mrzí, když někdo někde napíše, že covid není, nebo, že je to jen taková chřipka. Takové popírače bych nejraději vzal k nám na oddělení, ať si zkusí na vlastní kůži náročnost našeho povolání. Změnil by konečně názor při pohledu na pacienta, který má oboustranný zapal plic, je zahleněný, bojuje o každý nádech a dusí se?

Pro zdravotníky je nesmírně těžké vidět, že i přes veškerou snahu, se nepodaří všechny zachránit a umírají lidé, kteří by tu ještě mohli být.

Víte, člověk si to nedovede přestavit, co to je za virus, až do té doby, co to bud sám prodělá a jde mu o život, nebo ztratí někoho blízkého.

Moc na vás všechny v Zámarských myslím a doufám, že se to všechno vrátí brzy do normálního života a my zase budeme moct svobodně dýchat a chodit tam, kam se nám zachce a hlavně se setkávat na vašich akcích tam u vás v Zámarských. Přejí všem pevně zdraví.

S pozdravem
Michal Kotlár z Olomouce

Zámřtané

60 let společně a nerozdílně – Františka a Antonín Mařlaňovi

**Dne 29 .dubna 2021 oslavili
60. let společného života
Františka a Antonín Mařlaňovi**

Šedesát manželských let, jak výjimečná věc! Říká se, že diamanty jsou věčné, ať věčně trvá i vaše láska! Blahopřejeme vám k diamantové svatbě!

Zastupitelstvo i obec Zámřsky

**Milá maminko a tatínku,
babičko, dědečku**

Dnešní 29. dubnový den je krásný a slavný, věrní bok po boku sobě, 60 let slavíte společně.

Diamant je symbolem, ale Vaše láska je mnohem víc, ze všech nejdražší.

Čas tak letí kvapem vpřed, my však vzpomeneme za Vás hned, jak děti dokáží obohatit svět – Petřík, Alenka i

Tonda, toulali se krásnou rodnou obcí Zámřsky, kde dodnes se rádi s rodinami vrací.

Vnoučata hned čtyři máte, každé z nich v myšlenkách se vrací do dětských let, kdy prázdniny u babičky a dědy jim obohacovaly svět, vřdyt lásky-plná náruč je více než školní řád. Promiňte, že jsme občas i zlobili, to však k tomu nějak patří, rušno bylo, to se ví, a taky byli pořád hladoví!

Kde jsou ty časy a Vy již dvě pravnučky máte, i když se zdá, že je dnes holek přesila, na cestě je však již posila, pravnuček tu brzy bude s námi.

Vřichni nejen dnes jednohlasně děkujeme za lásku, péči a objetí. Žijte spolu dlouze, krásně, a i když občas něco zabolí, jsme tu pro Vás, tak jako jste byli Vy pro nás po dlouhých 60 let.

S úctou a láskou přeji pevné zdraví do dalších let

- děti Petr, Alena, Tonda s rodinami
- vnučky Petra, Tereza, Lenka s rodinami a vnuk Patrik
- pravnučky Amálka, Karolínka,
- pravnuček Eduard

70 let společného života – Hedvika a Antonín Novákoví

**JE MNOHO LÁSEK NA SVĚTĚ,
NE KAŽDÁ JE STEJNÁ,
TA VAŠE JE NEJKRÁSNEJŠÍ,
JE TRVALÁ A VĚRNÁ.**

**Dne 9. června 2021 oslaví 70 let
společného života**

Hedvika a Antonín Novákoví

Sedmdesát let vzpomínek od té chvíle, kdy jste si vzájemně řekli své

ano. Sdíleli jste spolu chvíle štěstí, ale přišly i momenty méně veselé, byli jste si nablízku, když se vaše sny stávaly skutečností. Při své pouti životem jste vychovali 3 děti, máte 3 vnoučata a 5 pravnuček. Za celou rodinu přejeme ještě pár společně prožitých let, pevné zdraví a spokojené stáří. K přání se připojuje zastupitelstvo i obec Zámřsky.

Nekrolog †

Ani toto číslo našeho zpravodaje se bohužel neobejde bez této smutné části.

Dne 4. února 2021 ve věku 58 let odešel tam, odkud není návratu, náš rodák, velký hasič Petr Orava.

I když již léta v naší obci nežil, zapsal se tak nesmazatelně do naší historie, zvláště té hasičské. Vždyť kdo by Pegoša neznal, všichni staří, mladí, slýchávali veselé historky, jimiž se stal nesmrtelným. Připomeňme si jej proto i my tímto prostřednictvím.

Pan Petr se narodil v Hranicích dne 10.3.1962 manželům Boženě a Františkovi Oravovým ze Zámřsk. Dětství plné lumpáren a legrace prožil po boku bratra Zdeňka na č.p. 66 na Komanici. Základní vzdělání absolvoval nejprve v Zámřskách, a poté v Kelči, odtud jej vítr zavál do Lipníka nad Bečvou, kde získal v roce 1980 výuční list jako traktorista – mechanizátor. Jeho prvním pracovním působištěm bylo JZD Skalička, odkud odchází v roce 1982 na vojnu, svou povinnou vojenskou službu prožil na Šumavě ve Vimperku.

Během svého života pan Petr vystřídal několik zaměstnání, byl řidičem kamiónu v soukromém sektoru, 12 let strávil v armádě v Hranických kasárnách, aby se opět vrátil ke kamionu. Jeho posledním působištěm byl kamenolom v Hrabůvce, odkud v roce 2018 odchází do invalidního důchodu.

Dne 7. července 1984 se oženil s Annou Liškovou ze Skaličky. Ještě téhož roku se jim narodil syn Petr a v roce 1986 dcera Anna. Z počátku žili v Zámřskách, a poté se v roce 1986 přestěhovali do Skaličky, kde žili až doposud.

Pan Petr byl na své děti velmi hrdý a snesl by jim modré z nebe. Těšil se z jejich studijních úspěchů, všemožně je podporoval a díky podhoubí a zázemí, které jim s manželkou společně vytvořili, dosáhli oba vysokoškolských titulů.

Jeho obrovskou radostí a chloubou byla vnoučata Radovan a Anežka. Roli dědečka si užíval plnými doušky a trávil s oběma dětmi každou možnou chvíli, miloval hry s nimi, vymýšlel jim spoustu zábavy, zvláště na dědečkovu udělování metálů a medailí, při nejmenším starší Radovánek jen tak nezapomene.

Celý život pana Petra je protkáán láskou k dětem, mládeži. Sám v mládí spolu s bratrem Zdeňkem vstoupil do SDH Zámřsky a hasičina se stala jeho srdeční záležitostí. Záhy v obci spolu s Václavem Klvaňou, nebo-li Vegetem vybudoval soutěžní družstvo jak dětí, tak mládeže. Jeho píle a zapálení neslo ovoce a koncem 70. a v 80. letech slavili na soutěžním poli jeden úspěch za druhým. Na bodrého Pegoše, jak jej všichni známe, jen tak nikdo nezapomene.

Vzpomínka na Ing. Vladimíra Vykopala

Vladimír Vykopal se narodil 5.3.1942 v Kelči a zemřel 8.2.2021 v Ostravě.

Vladimír byl hudebník, sportovec, myslivec a lovec. Byl také výborný vypravěč a poslouchat jeho vyprávění o loveckých dobrodružstvích bylo vždy na několik hodin. Z Ostravy se rád vracel do vy-

Postaral se o hodně veselých a nezapomenutelných zážitků tehdejší mládeži. A nebýt jeho, spousta z dnešních hasičů by ani hasiči nebyla, tak pro tuto službu nadchl celou generaci. Ve svém hasičském působení pak stejně úspěšně pokračoval také ve Skaličce.

Mezi jeho záliby patřila myslivost, kulečnická, hudba. Byl zakládajícím členem amatérské kapely Pegovjanka, která vyhrávala pro pobavení kamarádům a známým při oslavách, zapíjeních svobody, či jen tak pro radost v hospůdce. Zvlášť píseň Pivovarské koně mají všichni neodmyslitelně s panem Petrem spojenou.

Byl neuvěřitelný bavič, měl spoustu nezapomenutelných historiek, kterými bavil své okolí. Sršel energií, humorem už z dálky. Uměl popíchnout, uměl glosovat. Jeho symbolem však byla upřímnost, co na srdci to na jazyku, takový prostě byl a takového jsme ho znali.

Miloval sledování sportu a dokumentů, zvláště o 2. světové válce, jeho koníčkem byla válečná historie, o které měl bezvadný přehled.

S přibývajícím věkem se však přihlásily zdravotní neduhy, kvůli kterým v roce 2018 nastoupil do invalidního důchodu. Jeho zdravotní stav se začal v loňském roce zhoršovat zvláště na podzim. Srdce, jej však i po statečném boji zradilo 4. února 2021.

Odešel veliký, upřímný, pracovitý člověk, odešel sice brzy, ale přesto za sebou zanechal nesmazatelné stopy v každém z nás. A je na místě poděkovat.

Každý z nás má pomyslnou svíčkou vyměřen čas na tomto světě. Někdo kráčí delší cestou plnou zatáček, jiný jen krátkou pěšinou, a přesto často rozdává kolem sebe mnohem více dobra, než kdyby šel tou klikatou. Pan Petr je toho příkladem. Vedl radostný a plodný život, ze kterého jej vytrhla až nemoc. Byl nezapomenutelným člověkem a každý z nás na něj má svou osobitou vzpomínku, a proto někteří lidé prostě neumírají.

Budiž i Vám ta kelečská zem lehká!
Zdeňka Hašová

budované chatky v Zámřskách, kterou vši silou opečovával. Svým širokým přehledem a znalostmi v myslivosti a lesnictví vždy ochotně každému pomohl při řešení různých problémů.

Když byl Vladimír na chalupě, tak jeho kroky vždy vedly do naší honitby, kde byl nejraději. Zde se věnoval lovu jeho srdeční zvěře – srnečkům. Na sklonku života v naší honitbě ulovil stříbrného srnce a snad i srnce zlatého.

Vždy budeme vzpomínat.
Petr Kopečný,
za myslivecké sdružení Doubek

Kronika obce

Rok 1934

Obec Zámrský má díky kronice a jejích kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto bude v Zámršťáku pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak, jak je uspořádána. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 až 1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o nového kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisu kroniky se do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejší kronikářem zaznamenán.

Dodatečný záznam obecního kronikáře Ferd. Trlifaje

Při prohlížení pamětní knihy obce Zámrský, shledal jsem že stránky tyto zůstávají čisté. Jsou to stránky č.108, č.109, č.110. Proto jsem uznal za povinnost kvůli pořádku tyto doplnit, a zmínit se o osudu předcházejícího kronikáře, Františka Steinera, domk. č.4. v Zámrských.

Jmenovaný byl synem Františka Steinera, učitele v Zámrských, o kterém se dočtete v následujících státech, které vepsal v č. 49 strana, tehdejší obecní kronikář, pan Horák Karel, řídící učitel.

František Steiner, bývalý vojenský šikovatel c.k. rakouské armády, byl člověk inteligentní mnoha životních zkušeností, otec 9 dětí z nich 8 žije. Ve svém mládí taky studoval na reálném gymnáziu ve Val. Meziříčí. Dotyčný byl mým strýcem. Byl člověkem mimo děti na statky pozemské málo poženaným, ale byl to člověk spravedlivý který jako funkcionář obecní šel se bit za její spravedlivé právo, a za spravedlnost světa.

Každý občan pozdějších generací snad ani nepochopí všechno bezpráví, o kterém se tento kronikář zmiňuje a jehož my jsme zúčastnění pamětníci, bezpráví, které bylo spácháno jak na občanstvu, tak i na obci, které však nakonec bylo přece z veliké části odčiněno jak se dovíte ze záznamu z doby pozdější.

Rok 1930 až 1934 byl opravdu pro Frant. Steinera kritickým. Velmi těžce nesl krivdu, která jemu i obci se stala, že jednoho dne, v záchvatu duševní deprese vzal tesařskou sekeru a šel si to s předsedou lesního družstva Frant. Palou č 36 vyřídit sám. Nakonec byl odvezen do ústavu chorých do Kroměříže. Za půl roku se vrátil, ale to již přestal být obecním kronikářem.

Boj obce Zámrský o les
Strana Lidová

První stavení nového slohu č 76. Postaveno v roce 1933.

Za zmínku zapsati stojí pro generace příští, že ta celá lesní akce, nezůstala v myslích občanů zapomenuta. Některým občanům to spáti jenom nedalo, a odhodlali se, že budou znovu spravedlnost hledati. V jejich čele stál František Mašlaň, rolník a hostinský a dlouholetý bývalý starosta obce. Za ním stala plně, strana Lidová.

Veškeré intervence v tomto směru, zůstaly však bezvýsledné. Bylo jezděno do Prahy, Brna, na ministerstva i zemské úřady, zkrátka na všechny možné i nemožné instance, mnoho peněz se projezdilo, ale všechno nadarmo. Spravedlnost byla slepá a hluchá.

Tehdejší agrární všemocná strana, brzdila všemi prostředky své moci průchod spravedlnosti, neboť každý úřad byl doslova přeplněn jejími přísluhovači a korteši, vrchním radou počínaje a posledním slouhou konče.

Tato strana již tenkrát paktovala s Henleinem a sudetskými Němci, a za každou cenu uplatňovala svou moc ve státě, který nakonec zradila. Co tento dodatek o 14 roků později do-

datečně vepisují, koná se právě na Pankráci v Praze Národní soud z jejím vůdcem a německým přísluhovačem Rudolfem Beranem, který dojde spravedlivé odplaty. A pro tu stranu, která byla strůjcem všeho zla, nemohli se Zámršťí občané dovolati práva.

Starosta Antonín Klvaňa č 20

Obecní úřad v čele s Ant. Klvaňou, a členy obecního zastupitelstva za zastupce se stranou lidovou a komunistickou, dali se znovu do práce o získání lesa zpět obci.

Za tím účelem byla vytvořena společnost skládající se ze všech zámožnějších občanů, která tuto akci, rukou společnou a nerozdílnou financovala. Vedením celé této akce byl jsem pověřen já a František Vinklárěk a Vozák Bedřich č 2.

Byli pro to vyhledáni nejlepší advokáti, provedeny intervence u čelních představitelů obou politických stran, zajištěny důkazy pravdy, svědci protokolárně na obecním úřadě vyslechnuti protokole úředně ověřeny. Zkrátka, na nic nebylo zapomenuto. Vítězství se zdálo jisté. Ale na konec přišlo tím větším zklamání.

Krajský soud v Nov. Jičíně, žalobu pro nedostatek důkazů zamítl, důkazy, které byly doloženy v originálech se ztratily a tím padly veškeré naděje občanů na získání lesa zpět obci. Opět byla veškerá snaha a práce nadarmo. Peníze byly vyhozeny, ale průchod spravedlnosti se nedostalo. Proč?

Protože k tomu za žádnou cenu dojíti nemělo. To co by měly Zámrský, chtěly by i ostatní okolní obce, neboť tam bylo s lesní reformou, tak jako v Zámrských provedeno také turecké hospodářství. A k tomu aby byla provedena revize, nemohla všemocná Agrární strana připustiti.

Ferd. Trlifaj,
obecní kronikář